

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecătorul: V. Hadîrca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Daniliuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Daniliuc
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea
încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului
moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea din
23 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 25 mai 2017, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea
încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului
moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 februarie 2017 a depus la Judecătoria
Chișinău, sediul Buiucani o plângere în baza art. 265, 313 Cod de procedură penală
împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale procurorilor.

A specificat că, instanța de judecată conform art. 313 alin.(4) Cod de procedură
penală urma să examineze plângerea în termen de 10 zile, însă, judecătorul de
instrucție a examinat-o la 24 martie 2017, peste termenul legal.

Prin urmare, consideră că au fost încălcate prevederile art. 6 din Convenția
Europeană a Drepturilor Omului, conform căreia este garantat dreptul lui la un proces
echitabil și într-un termen rezonabil.

A invocat prevederile Legii nr.87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către
stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a
cauzei sau dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, potrivit
art.2 repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen
rezonabil a cauzei se repară indiferent de vinovăția de judecată. Repararea
prejudiciului se face din bugetul de stat.

A solicitat reclamantul Nicolae Daniliuc, repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei și încasarea sumei de 6 000 lei pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 23 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Daniliuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia menționând că, în perioada 10 februarie 2017-24 martie 2017, în urma neprezentării unor părți la ședințele de judecată au dus la amânarea examinării plângerii și amânări nejustificative din partea instanței, fără efectuarea de proceduri judecătorești nu au fost admise.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 13 februarie 2018, Nicolae Daniliuc a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc, menținută hotărârea din 23 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Nefiind de acord cu decizia din 17 aprilie 2018 a instanței de apel, la 11 iunie 2018 Nicolae Daniliuc a depus recurs.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

A reținut că neprezentarea în ședință a persoanelor cointeresate nu poate servi temei pentru examinarea unei plângeri peste termenul legal.

În acest sens, recurentul a reiterat, că instanțele ierarhic inferioare fără a invoca vre-un motiv concret au respins acțiunea.

Consideră că instanța de fond și instanța de apel au interpretat eronat și au aplicat greșit art.313 alin.(4) Cod de procedură penală, care prevede că plângerea se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de 10 zile.

Recurentul Nicolae Daniliuc a solicitat, admiterea recursului, casarea hotărârii din 23 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și deciziei din 17 aprilie 2018 a instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 11 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nicolae Daniliuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că

normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a

deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Daniliuc este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Daniliuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Nicolae Daniliuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean